

prima instanță: L. Holevițaia (Jud. Rîșcani mun. Chișinău)
instanța de apel: M. Ciugureanu, Gr. Dașchevici, N. Traciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-365/17

Î N C H E I E R E

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gontar Stanislav și Gontar Vera,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gontar Stanislav și Gontar Vera împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru, Întreprinderii de Stat „Cadastru”, OCT Chișinău, intervenient accesoriu Gontari Constantin, cu privire la anularea deciziei de înregistrare în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunului imobil, rectificarea prin radiere a înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Gontar Stanislav și Gontar Vera și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 11 august 2014 Gontar Stanislav și Gontar Vera au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru, Întreprinderii de Stat „Cadastru”, OCT Chișinău, intervenient accesoriu Gontari Constantin, cu privire la anularea deciziei de înregistrare în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra bunului imobil, rectificarea prin radiere a înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că conform certificatului de moștenitor legal nr. 29820 din 25 noiembrie 2010, în Registrul bunurilor imobile ținut de OCT, a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău. str. Lipcani 26 pe numele lui Gontari Constantin.

Consideră reclamanții că înscrierea, în baza acestui certificat de moștenitor, a fost efectuată cu erori, deoarece s-a constatat că conținutul lui nu corespunde cerințelor legale și acesta nu certifică dreptul de proprietate asupra cotei părți de 1/2 din proprietatea comună, iar OCT Chișinău și Agenția Relații Funciare poartă răspundere pentru înscrierea unor drepturi eronate. Susțin că cererea de înregistrare a titlului de proprietate asupra cotei-părți de 1/2, ce constituie patrimoniul succesoral, urma a fi refuzată, înscrierea lui Gontari Constantin în Registrul bunurilor imobile în calitate de proprietar cu dreptul de proprietate asupra cotei-părți de 1/2 din proprietatea comună pe cote-părți în temeiul certificatului de moștenitor legal nr.

29820 din 25 noiembrie 2010 fiind o eroare, întrucât în certificat nu se indică cota moștenită de acesta, iar descrierea bunului imobil pentru care s-a eliberat certificatul nu corespunde conținutului acestuia, în certificat fiind indicat o parte din patrimoniul succesoral și nu 1/2 cotă parte ideală din dreptul de proprietate asupra bunului.

Susțin reclamantii că certificatul de moștenitor legal nr.29820 din 25 noiembrie 2010 nu poate servi drept document în temeiul căruia poate fi înscris dreptul de proprietate asupra cotei-părți de 1/2 din proprietatea comună pe cote-părți și din motivul că în certificat se indică „inclusiv 1/2 cotă-parte ideală, în vederea renunțării în folosul lui a fiului defunctului, Gontar Stanislav”

Afirmă reclamantii că ÎS „Cadastru” și OCT Chișinău conștient și intenționat au acționat contrar legii, cauzând astfel prejudicii materiale și morale.

Prin cererea suplimentară din 22 iunie 2015 reclamantii au indicat că Agenția Relații Funciare și ÎS „Cadastru” filiala OCT Chișinău prin decizia de înregistrare a unui drept proprietate în temeiul unui act defectuos întocmit și eliberat de notarul Semionova Rodica, se fac responsabili de faptul că pînă în prezent dînșii sunt lipsiți de dreptul de proprietate, prin ce le-a fost cauzat un prejudiciu material și moral ce constă din venitul ratat, venitul efectiv și toate cheltuielile suportate pe parcursul examinării dosarelor.

Susțin reclamantii că înregistrarea în mod fraudulos a dreptului de proprietate le-a îngrădit dreptul lor de a se folosi de bun și de a fi dat în locațiune partea lor, în urma cărui fapt ar fi obținut un venit, ce acum poate fi considerat un venit ratat, iar deoarece nu au avut acces la bunul lor pe parcursul a 5 ani și 10 luni, consideră că compensația pretinsă în mărime de 260 000 ca prejudiciu material și moral este una reală.

Cu referire la venitul ratat reclamantii solicită încasarea sumei de 9285 euro, reieșind din următorul calcul: a) 40 luni (01.09.2009 - 31.12.2012) x 120 euro (costul mediu al chiriei lunare conform certificatului eliberat de Bursa imobiliară LARA) = 4800 euro; b) 39 luni (01.01.2013 -03.03.2016) x 115 euro = 4485 euro, în total 4800 euro + 4485 euro = 9285 euro.

Referitor la prejudiciul efectiv, reclamantii solicită încasarea sumei de 56000 lei, invocînd că pîrîtul poartă răspunderea pentru acest prejudiciu, ce constă din cheltuielile ce urmează a fi suportate pentru restabilirea bunului - a anexei A1 (01) și a terenului aferent, ce a fost folosit cu neglijență de coproprietarul Gontari Constantin și care s-a uzat destul de mult, precum și din plata impozitului pe bunul imobil pe perioada anilor 2010-2015, ce constituie 1734 lei.

Solicită reclamantii anularea deciziei de înregistrare în Registrul bunurilor imobile nr.0100511195, subcapitolul II pct.2.8 a dreptului de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Lipcani 26, încasarea de la ÎS „Cadastru” a venitului ratat în sumă de 9285 euro sau în lei moldovenești la cursul oficial, a venitului efectiv în sumă de 56000 lei și 1734 lei cu titlu de impozit pe imobil, a prejudiciului moral în sumă de 500000 lei, a cheltuielilor de judecată (taxa de stat, servicii de asistență juridică, cheltuielile pentru serviciile OCT Chișinău, cheltuieli pentru transport și xerocopii) în sumă totală de 51815,79 lei (20899,79 lei + 20500 lei + 516 lei + 10000 lei).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27 aprilie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Gontar Stanislav și Gontar Vera au declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Gontar Stanislav și Gontar Vera și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au concluzionat că nu există temei de anulare a deciziei registratorului ÎS Cadastru” de înregistrare în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Lipcani, 26 după Gontari Constantin. Or, înregistrarea s-a efectuat în temeiul unui act legal generator de drepturi și obligații, neexistând astfel, temei de a radia dreptul de proprietate a lui Gontari Constantin.

În susținerea acestei concluzii s-a menționat că legalitatea certificatului de moștenitor, care a constituit temei de înregistrare în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Lipcani 26, după Gontari Constantin, a fost verificat pe cale judecătorească, instanțele de judecată confirmând legalitatea lui. Or, prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27 mai 2013, rămasă irevocabilă, acțiunea lui Gontar Stanislav cu privire la nulitatea declarației privind renunțarea la succesiune și cu privire la nulitatea certificatului de moștenitor legal nr. 29820 din 25.11.2010 a fost respinsă.

Subsecvent, dat fiind că pretențiile nominalizate ale apelanților sunt nefondate, prin prisma art.25 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, art. art. 1398 alin. (1) și (2), 1404. 1422 Cod Civil, instanța de apel a constatat și imposibilitatea admiterii pretențiilor privind repararea prejudiciului material și moral. Or, din conținutul normelor legale reiese cert că pentru survenirea răspunderii delictuale civile este necesară întrunirea cumulativă a tuturor elementelor constitutive ale acestei răspunderi.

Instanța de apel a menționat că intimații nu au comis o faptă ilicită în raportul cu apelanții, situație ce exclude răspunderea delictuală civilă, astfel încât expunerea asupra celorlalte elemente nu este necesară.

La 12 ianuarie 2017 Gontar Stanislav și Gontar Vera, în termenul prevăzut de lege, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, interpretând eronat legea, a admis alte încălcări procedurale care au dus la soluționarea greșită a pricinii, prin aprecierea arbitrară și eronată a probelor prezentate.

Susține că instanța de judecată, făcând trimitere la art. 123 alin. (2), art. 240 alin. (3) CPC, apreciind probele după intima convingere, a respins apelul, fără a se baza pe cercetarea multilaterală, completă, nepărtinitoare a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, fără a determina circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fără a stabili caracterul raportului juridic dintre părți, neaplicând legea soluționării pricinii. Astfel, instanțele de judecată au

lăsat nesoluționată problema cu privire la reglementarea rapoartelor juridice privind bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Lipcani 26.

Prin recursul suplimentar recurenții menționează că instanța de apel nu constată că hotărârile judecătorești irevocabile nu existau la momentul înregistrării dreptului în Registrul bunurilor imobile în temeiul certificatului de moștenitor legal, că aceste hotărâri s-au luat în lipsa reprezentantului ARF Cadastru Îs „Cadastru”, care fiind citat legal nu s-a prezentat în instanță.

Susține că certificatul de moștenitor legal nr. 29820 din 25.11.2010, fiind eliberat doar pentru o „parte din patrimoniul succesoral”, moștenirea fiind universală, unitară și indivizibilă, se consideră un act nevalabil, nu corespunde exigențelor legii, prin urmare reprezintă temei pentru refuzul înregistrării drepturilor.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gontar Stanislav și Gontar Vera, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului

invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gontar Stanislav și Gontar Vera ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gontar Stanislav și Gontar Vera se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru